

[Mølgaard.]

at overlade noget til kommunerne på dette område ud fra nærdemokratiske synspunkter.

Boligministeren (Johan Philipsen):

Jeg skal lade referatet af dette møde tilgå min kollega hr. Guldberg som pligtlæsning i anledning af hr. Bendix' udtalelser. For mit eget vedkommende skal vi i anledning af udtalelserne om, hvad der er vederfaret en venstreminister, kun svare tilbage, at skæbnens veje er i grunden uransagelige. For mit vedkommende er problemet ikke så meget forskelligt fra det at få en virksomhed af en eller anden art, der er kørt ned, til at gå fornuftigt igen.

Det er rigtigt, når hr. Bendix siger, at dette lovforslag åbner mulighed for, at vi også i en vis — forhåbentlig kun ringe — grad kan støtte lejligheder, der er opført efter den 30. juni 1971. Men inden folketinget graver sig alt for langt ned i sorgen, vil jeg egentlig gerne have sagt et par enkelte ting. Der er jo sket visse ting, siden disse vanskeligheder opstod for nogle år siden. Der er bl. a. sket det, at der er en almindelig erkendelse af hos boligselskaberne — i hvert fald de fleste — gud ske lov hos alle kommuner og hos alle dem, der behandler disse sager, at det ikke nytter mere at bygge disse meget store samlede byggerier, idet vi da automatisk får en situation med tomme lejligheder, der giver tab. Det har vist sig, at der er bygget en hel del almennyttigt byggeri, der i realiteten har en højere husleje pr. måned, i form af lavt tæt byggeri, som vi ikke hører fra. Det må i hvert fald være en af de ting, som vi uanset vor uenighed ellers kunne drage en fælles lære af. Der er visse ting, vi ikke skal gøre igen.

Bemærkningen om en aftrapning var formodentlig en fortalelse fra hr. Kaj Hansens side. Disse 100 mill. kr. er et forsøg på at forhindre den aftrapning af driftslåneordningen, som ellers skulle have været i kraft pr. 1. oktober. Det er derfor, lovforslaget kommer frem. Vi bør i sandhedens interesse erkende, at dette byggeri får rentesikring, de beboere, der bor i det, får boligsikring, og nu får de altså også en driftslåneordning, så i realiteten er det lidt vanskeligt at skyde på vor manglende velvilje.

Må jeg i anledning af fru Kirsten Jacob-

sens udtalelser sige, at jeg tror ikke på, selv om man ville det — jeg vil det i hvert fald ikke — at salg af ejerlejligheder er en udvej, som er bare nogenlunde økonomisk antagelig. Det ville formodentlig ved det nyeste byggeri ikke bringe nogen penge frem.

Man nævner den anden mulighed: tvangsauktion, og kæder det sådan sammen, at det vil gå ud over lejerne. Det er jeg såmænd ikke så sikker på at det ville. En tvangsauktion ville i en situation som denne automatisk medføre, at kommunerne og staten måtte registrere et betydeligt tab, men man skulle nok lade lejerne blive boende, for disse boliger er jo intet værd, hvis der ikke bor folk i dem, der vil betale en husleje. Kvalerne stammer jo fra, at der bor for få folk i dem, der betaler husleje. Men denne løsning er efter min mening alt taget i betragtning uantagelig, fordi vi, inden det kom så vidt, nok skulle gennem en meget kedelig fase, der indebar, at man forsøgte at klemme huslejerne op på et niveau, de folk ikke kunne betale. Når man først havde forsøgt et halvt års tid med denne udvej, så ville sandhedens time komme.

På grund af inflationen regner jeg altså stadig væk med, at der uanset vanskelighederne kommer den dag, hvor det kan køre. Hvis vi ingen inflation havde i landet, så var en gældsnedskrivning måske alt taget i betragtning den bedste løsning for alle parter, men den er ikke anvendelig under de nuværende forhold både af hensyn til de lejere, der bor der, og af hensyn til statskassen.

Kirsten Jacobsen (FP):

Må jeg først, hvilket jeg synes er kedeligt, belære en ordfører i boligspørgsmål om leje-loven. Hr. Ingomar Petersen sagde: tænk på de stakkels lejere, som bliver sat på gaden. Det kan vel ikke være således, at hr. Ingomar Petersen ikke ved, at vi har uopsigelighed her i landet, og at en person, der overtager en ejendom på en tvangsauktion, overtager både rettigheder og forpligtelser efter nøjagtig de samme regler som den tidligere ejer. Hvis udtalelsen skyldes, at hr. Ingomar Petersen ikke vidste det, så er jeg glad for at kunne gøre ham opmærksom på det.

Hr. Henning Philipsen sagde til at begynde med: nu har jeg netop noteret meget omhyggeligt, hvad fru Kirsten Jacobsen sagde. Men hvis hr. Henning Philipsen, som